

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Taler

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 522. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes18tom-shoot-idm140381979944512/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Dem med sine smilende Østersøskyster, med sin strenge Vesterhavsstrand — og De hører Bølgernes Skvulpen. De ser for Dem vore Skove, som vi omfatter med noget af den Dyrkelse, hvormed man i Oldtiden tilbad hellige Træer, de rige Kornmarker, Byerne med de røde Tage, og De sporer, hvad stærkest kalder Erindringen frem, Lugten, Skovens Lugt, Strandens Lugt. Mindet bemægtiger sig Deres Sanser.

Menneskene i Hjemmet dukker op. De tænker paa Deres Kære, De har i Behold i det Fjerne, og paa Deres Døde, som Hjemmets Jord har i Behold.

Et Erindringsbillede rejser sig af Danmark som Rige, rørende ved dets udsatte, iruede Stilling, og af Danmark som sandeligt Hele, som historisk Skabning, der faar Holdning ved Alt, hvad der har været af Værdifuldt her i Landet. Da rejser de store Døde sig af deres Grave for Blikket, alle de, der har formet og tildannet, foreget og beriget, rustet og smykket denne Lilleværden, Danmark, alle de, hvem det skyldes, at Landet lever, trives og paa enkelte Omraader indtager den første Plads.

Det er dette Danmark, De elsker. De elsker det, fordi det er det Land, De til Gavns forstaar; thi man elsker kun ret, hvad man fuldt forstaar.

De elsker det, som man elsker sin Moder.

De elsker det, som man elsker sig selv. Thi Ingen af os Danske vilde være den, han er, uden Danmark, heller ikke de Mænd og Kvinder, der længst er bosatte Hundreder af Mile herfra.

Saa meget mere velkomne er De da i Hjemmet.

